

ரோமா தரிசனத்தை நிறுவுகிறது — எண் ஆறு

அட்வென்டிஸ்ட் வரலாற்றிலுள்ள தீர்க்கதரிசன சர்ச்சைகள்:
தானியேல் 11:36 குறித்து உரையா ஸ்மித் மற்றும் ஜேம்ஸ் வைட்
ஆகியோருக்கிடையேயான முரண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்வது

Jeff Pippenger

2024-08-14

1798 முதல் இன்றைய நாள் வரை அட்வென்டிசத்தின் வரலாற்றிற்குள்
நிகழ்ந்த தீர்க்கதரிசனச் சர்ச்சையின் ஆறு கோடுகளை நாம் ஆராய்ந்து
வருகிறோம்.

“வரலாறிலும் தீர்க்கதரிசனத்திலும், தேவனுடைய வார்த்தை
சத்தியத்திற்கும் தவறிற்கும் இடையிலான நீண்டகால மோதலைச்
சித்தரிக்கிறது. அந்த மோதல் இன்னும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.
முன்னர் இருந்தவைகள் மறுபடியும் நிகழும். பழைய சர்ச்சைகள்
மீண்டும் எழுப்பப்படும்; புதிய கோட்பாடுகள் இடையறாது
தோன்றிக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால், தங்கள் நம்பிக்கையாலும்
தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தாலும் முதல், இரண்டாம், மூன்றாம்
தூதர்களின் செய்திகளின் அறிவிப்பில் ஒரு பங்கு வகித்த தேவனுடைய
ஜனங்கள், தாங்கள் எங்கு நிற்கிறார்கள் என்பதை
அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சுத்தமான பொன்னைவிட மிக்க
மதிப்புள்ள ஒரு அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் பாரையைப்போல்
உறுதியாக நின்று, தங்கள் நம்பிக்கையின் தொடக்கத்தை முடிவுவரை
அசையாமல் பற்றிக்கொண்டு நிலைத்திருக்க வேண்டும்.” Selected
Messages, book 2, 109.

முந்தைய கட்டுரை, ரோமா அதிகாரத்தைப் பற்றிய முதல் மற்றும் கடைசி
சர்ச்சையை எடுத்துரைத்தது; இப்போது உரையா ஸ்மித் மற்றும் ஜேம்ஸ்
வைட் ஆகியோருக்கிடையில் நிகழ்ந்த சர்ச்சையை நாம்
எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். உரையா ஸ்மித், முப்பத்தாறு ஆம்
வசனத்தில் தன்னுடைய சொந்த “தனிப்பட்ட விளக்கத்தை” நுழைத்தார்.

“வசனம் 36. ராஜா தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் தன்னை
உயர்த்திக்கொண்டு, தன்னை எல்லா தேவன்களுக்கும் மேலாகப்
பெரிதாக்கிக்கொண்டு, தேவாதிதேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான
வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; கோபாக்கினை நிறைவேற்றுவதற்கும்
செழித்து வளமுடன் இருப்பான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது
நடக்கும்.”

“இங்கு அறி மு கப்படு த்தப்படு ம் ராஜா, இறு தி யாகக் கு றி ப்பி டப்ப
அதே அதி காரத்தை; அதாவது , போப்பரசர் அதி காரத்தைக் கு றி க்க

முடி யாது ; ஏனெனில், அந்த அதி காரத்தி ற்கு ப் பொரு த்தி ப் பயன்படு த்தப்பட்டால் இவ்வி வரணங்கள் பொரு ந்தாது .” — உரியாஸ்மி த், Daniel and the Revelation, 292.

முந்தைய வசனத்தில் உள்ள அந்த அதிகாரம் “பாப்பரச ரோம்” என்பதைக் ஸ்மித் ஒப்புக்கொண்டார்; ஆனால் முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தின் பண்புகள் பாப்பரச ரோமைக் அடையாளப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசனப் பண்புகள் அல்ல என்று அவர் கூறுகிறார். அந்தக் கூற்று பொய்யானது. 1863 ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சியில், லேவியராகமம் இருபத்தாறு ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள ஏழு காலங்கள் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டன; ஆகையால், ஆபக்கூக்கின் இரு பலகைகளிலும் உள்ள ஏழு காலங்களின் பிரதிநிதித்துவம் நிராகரிக்கப்பட்டது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். 1843 மற்றும் 1850 ஆகிய ஆண்டுகளின் வரைபடங்கள் இரண்டும், ஏழு காலங்களை அந்த வரைபடங்களின் மையப்பகுதியில் மிகத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன; மேலும் அந்த இரு விளக்கங்களிலும், ஏழு காலங்களின் கோட்டின் மையத்தில் சிலுவை வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1856 ஆம் ஆண்டில் ஏழு காலங்களின் புதிய வெளிச்சம் வந்தபோது, அதன் பின்னர் அது நிராகரிக்கப்பட்டது; அது ஆபக்கூக்கின் இரு பலகைகளையும், மேலும் இரு வரைபடங்களும் தேவனால் வழிநடத்தப்பட்டவை என்று மிகத் தெளிவாக அடையாளப்படுத்தும் தீர்க்கதரிசன ஆவியின் அதிகாரத்தையும் நிராகரித்ததைக் குறித்தது.

சகோதரி வைட் அவர்களின்படி, தேவனுடைய ஆவியின் சாட்சியை பயனற்றதாக்குவதே சாத்தானின் கடைசி வஞ்சகமாகும்; இங்கேயோ, முதல் வஞ்சகமே தேவனுடைய ஆவியின் சாட்சியை பயனற்றதாக்குவதாக இருந்தது; மேலும், அது இரண்டு விளக்கப்படங்களிலுள்ள அடித்தளச் சத்தியங்களையும், குறிப்பாக ஏழு காலங்களையும், ஒரே சமயத்தில் நிராகரிப்பதையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.

1863-ஆம் ஆண்டின் கிளர்ச்சிக்காலத்தில், 1863-இன் கள்ளப்பட விளக்கப்படத்தை உருவாக்கியது வேறு யாருமல்ல, உரையா ஸ்மித் தான்; அதில் ஏழு காலங்களின் கோடு நீக்கப்பட்டது. 1863-ஆம் ஆண்டிற்குள் உரையா ஸ்மித், ஏழு காலங்களின் ஒளிக்குத் தன் கண்களை மூடியிருந்தார்; மேலும், தானியேல் அடையாளப்படுத்தும் இரண்டு “கோபங்கள்” உள்ளன என்பதை அவர் காண இயலாதவராயிருந்தார். அந்த இரண்டு கோபங்கள், இஸ்ரவேலின் வடக்கு இராச்சியத்திற்கும், யூதாவின் தெற்கு இராச்சியத்திற்கும் எதிரான ஏழு காலங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. முதலாவது, வடக்கிலிருந்த பத்து கோத்திரங்களுக்கு எதிராக கி.மு. 723-இல் ஆரம்பித்து கி.பி. 1798-இல் முடிவுற்றது; இரண்டாவது, கி.மு. 677-இல் ஆரம்பித்து கி.பி. 1844-இல் முடிவுற்றது.

எட்டாம் அதி காரத்தி ல் காபி ரியேல் தானியேலி டம் மராஹ் தரிசனத்தை வி ளக்க வரு ம்போது , தனது பணியு டன் தொடர்பு டைய வகையி ல் 1844-க்

இரண்டாவது சாட்சி யத்தையு ம் வழங்கி னார். தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தி ன் இரண்டாயி ரத்து மு ன்னு று ஆண்டு கள் 1844-இல் மு டி வடைந்தன; அது போலவே வடக்கு மற்று ம் தெற்கு ராஜ்யங்களு க்கு எதி ரான இரு கோபக்கண்டனைகளில் கடைசி யது ம் அத்தேதி யி லே மு டி வு ற்றது .

அவன் கூறினான்: இதோ, கோபத்தின் கடைசி முடிவில் என்ன நடைபெறும் என்பதை நான் உனக்குத் தெரியப்படுத்துவேன்; ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் முடிவு உண்டாகும். தானியேல் 8:19.

கடைசி முடிவு என்பது முதல் முடிவை முன்கூட்டியே உள்ளடக்குகிறது. ஏழு காலங்களுக்கான வேறொரு வெளிப்பாடாக மட்டுமே இருக்கும் இரு சினங்களிலேயும் கடைசியானது 1844 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்தது; முதல் சினம் 1798 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்தது. பாப்பரசு அதிகாரத்தைப் பற்றிய எந்தக் குறிப்புகளும் இவ்வசனத்தில் இல்லை என்று ஸ்மித் கூறியிருந்தாலும், பாப்பரசம் தன் மரணக் காயத்தைப் பெறும் ஆண்டையே அந்த வசனம் சுட்டிக்காட்டியது.

அரசன் தன் மனப்பிரகாரமாகச் செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தேவன்களுக்கும் மேலாகத் தன்னைப் பெரிதாக்கிக்கொள்வான்; தேவாதி தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான காரியங்களைப் பேசுவான்; கோபம் நிறைவேறும் வரையிலும் செழிப்பான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நிச்சயமாக நிறைவேறும். தானியேல் 11:36.

முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் உள்ள "அரசன்" "கோபம் நிறைவேறும்வரை செழித்திருப்பான்." முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தை நிறைவேற்றத் தேவையான சரியான பண்புகள் போப்புராட்சிச் சக்திக்கில்லை என்று அவர் வாதிடும் அதே நூலில், தானியேல் எட்டாம் அதிகாரம், இருபத்துமூன்று மற்றும் இருபத்துநான்கு ஆம் வசனங்களைப் பற்றி ஸ்மித் என்ன எழுதுகிறார் என்பதை கவனியுங்கள்.

"வசனம் 23. அவர்களுடைய இராஜ்யத்தின் கடைசிக் காலத்தில், அக்கிரமக்காரர்கள் தங்கள் அளவை நிரப்பியிருக்கும்போது, கடுங்கண் முகமுடையவனும் மர்மமான சொற்களை உணர்கிறவனுமான ஒரு ராஜா எழுந்து நிற்பான். 24. அவனுடைய வல்லமை மிகுந்திருக்கும்; ஆனாலும் அது அவனுடைய சொந்த வல்லமையினால் அல்ல; அவன் அதிசயமாக அழிவை உண்டாக்கி, செழித்து, தன் காரியத்தை நடத்தி, வல்லவர்களையும் பரிசுத்த ஜனங்களையும் அழித்துவிடுவான். 25. அவனுடைய சூழ்ச்சியினாலே வஞ்சகமும் அவன் கையில் செழிக்கச் செய்வான்; அவன் தன் இருதயத்தில் தன்னை உயர்த்திக்கொள்வான்; சமாதானத்தின் மூலம் அநேகரை அழித்துவிடுவான்; அதிபதிகளின் அதிபதிக்கு விரோதமாகவும் எழுந்து நிற்பான்; ஆனாலும் கை இன்றியே உடைக்கப்படுவான்."

“இந்த அதி காரம் ஆட்டு க்கடா ராஜ்யத்தி ன் நான்கு பி ரிவு களு க்கு ப் பி ன்தொடர்ந்து , அவர்களு டைய ராஜ்யத்தி ன் பி ந்தி ய காலத்தி ல், அதாவது , அவர்களு டைய ஆட்சி ப் பயணத்தி ன் மு டி வைநோக்கி எழு கி றது . ஆகையால், இது நிச்சயமாக 9-ஆம் வசனத்தி லு ம் அதற்கு ப் பி ன்வரு ம் வசனங்களிலு ம் கூ றப்பட்டு ள்ள சி றி ய கொம்பே ஆகு ம். 9-ஆம் வசனத்தி ற்கான கு றி ப்பு களில் வி ளக்கப்பட்டபடி இதை ரோமு க்கு ப் பொரு ந்தப் பாரு ங்கள்; அப்பொழு து அனைத்து ம் இசைவு டனு ம் தெளிவு டனு ம் இரு க்கு ம்.”

“‘கடுமையான முகத்தோற்றமுள்ள ஒரு ராஜா.’ இதே ஆற்றலினால் யூதர்கள்மேல் வரவிருந்த தண்டனையை முன்கூறிய மோசே, அதனை ‘கடுமையான முகத்தோற்றமுள்ள ஒரு ஜாதி’ என்று அழைக்கிறார். உபா. 28:49, 50. போரணிவகுப்பில் ரோமரைவிட அதிக அச்சமூட்டும் தோற்றத்தை வெளிப்படுத்திய ஜனங்கள் வேறில்லை. ‘கடினமான சொல்லாட்சிகளைப் புரிந்துகொள்கிறவன்.’ இப்போது குறிப்பிட்ட வேதப்பகுதியில் மோசே, ‘அவர்களுடைய மொழியை நீ அறியமாட்டாய்’ என்று கூறுகிறார். இது யூதர்களைக் குறித்து பாபிலோனியர், பாரசீகர், அல்லது கிரேக்கர் பற்றிச் சொல்லப்பட முடியாது; ஏனெனில் கல்தேயரும் கிரேக்கமுமான மொழிகள் பாலஸ்தீனத்தில் ஒரு அளவிற்கு அதிகமோ குறைவோ பயன்பாட்டில் இருந்தன. ஆனால் இலத்தீன் மொழியைப் பொருத்தவரையில் அவ்வாறு இல்லை.”

“அக்கிரமக்காரர்கள் தங்கள் அளவை நிறைவு செய்தபோது.” தேவனுடைய மக்களுக்கும் அவர்களை ஒடுக்குவோருக்கும் இடையிலான தொடர்பு முழுவதும் கண்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவருடைய மக்களின் அக்கிரமங்களினாலே அவர்கள் சிறையிருப்புக்குள் விற்கப்பட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் பாவத்தில் தொடர்ந்திருந்ததினால் இன்னும் கடுமையான தண்டனை வந்தது. யூதர்கள் ரோமரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட காலத்தில் இருந்ததைவிட, ஒரு ஜாதியாக, அவர்கள் நெறிச்சீர்கேட்டில் அதிகமாகப் பாழடைந்திருந்த வேறு எந்த காலமும் இல்லை.

“‘வல்லமைமிக்கவன், ஆனால் தன் சொந்த வல்லமையினாலல்ல.’ ரோமர்களின் வெற்றி பெருமளவில் அவர்களுடைய கூட்டாளிகளின் உதவிக்கும், தங்கள் எதிரிகளுக்குள் இருந்த பிளவுகளுக்கும் உரியதாக இருந்தது; அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள அவர்கள் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருந்தனர். அதுபோலவே, பாப்பரசராட்சி ரோமும் தாம் ஆவிக்குரிய கட்டுப்பாட்டைச் செலுத்திய லௌகிக அதிகாரங்களின் மூலமாக வல்லமைமிக்கதாக இருந்தது.”

“‘அவன் அற்பு தமாக அழி த்து வி டு வான்.’ கர்த்தர்தீ ர்க்கதரிசி யாகி ய எசேக்கி யேலி ன் மூ லம் யூ தர்களிடம், தம்மால் அவர்களை ‘அழி க்க நிபு ணரான’ மனிதர்களின் கைக்கு க் ஒப்பு க்கொடு க்கப்படு ம் என்று கூ றி னார்; மேலு ம் ரோமப் படையி னால் எரு சலேம் அழி க்கப்பட்டபோது பதி னொன்று இலட்சம் யூ தர்கள் படு கொலை செய்யப்பட்டது தான்

தீர்க்கதரிசி யி ன் வார்த்தைகளு க்கு ப் பயங்கரமான உறு தி ப்படு த்தலாயி ரு ந்தது . மேலு ம் ரோம், அதன் இரண்டாம், அதாவது பாப்பரசு சார்ந்த கட்டத்தி ல், ஐந்து கோடி மறைசாட்சி களின் மரணத்தி ற்கு ப் பொறு ப்பாயி ரு ந்தது .”

“தன் தந்திரநயத்தினாலும்கூட அவன் தன் கையில் வஞ்சகத்தை வளரச்செய்வான்.’ தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் ஜாதிகளை கொண்டுவருவதற்குப் பயன்படுத்திய தந்திரநயக் கொள்கையினால், ரோம் மற்ற எல்லா வல்லமைகளையும் விட அதிகமாகப் பிரத்தியேகிக்கப்பட்டது. இது புறமத ரோமுக்கும் பாப்பரசர் ரோமுக்கும் இரண்டிற்கும் உண்மையானதே. இவ்வாறு சமாதானத்தின் மூலம் அது அநேகரை அழித்தது.

“இறுதியாக, ரோம், தன் ஆளுநர்களில் ஒருவரின் நபர்மூலம், இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மரணத்தீர்ப்பளிப்பதன் மூலம், அதிபதிகளின் அதிபதிக் கே எதிராக எழுந்தது. ‘ஆனால் அவன் கையினறியே நொறுக்கப்படுவான்’ என்பது, இந்த அதிகாரத்தின் அழிவை 2ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள சிலை அடிக்கப்படுதலோடு அடையாளப்படுத்தும் ஒரு வெளிப்பாடு.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 202–204.

ஸ்மித், அந்தப் பகுதியிலே இருமுறை, புறமத ரோமும் பாப்பரசர் ரோமும் குறித்த தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்புகள் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிப் பயன்படுத்தத்தக்கவை என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்; ஏனெனில் அவை வெறும் இரு கட்டங்களிலான ரோமின் வெளிப்பாடே ஆகும். தானியேல் இரண்டாம் அதிகாரத்தில் காணப்படும் இரும்பும் களிமண்ணும் கலந்த உருவகம்போலவே இதுவும் உள்ளது; அந்த உருவகங்களை Sister White திருச்சபை ஆட்சி நுணுக்கங்களுக்கும் அரசியல் ஆட்சி நுணுக்கங்களுக்கும் அடையாளங்களாகக் குறிப்பிடுகிறார். டேனியல், ஸ்மித் எடுத்துரைக்கும் வசனங்களில், ரோம் “வெற்றியடைந்து செயற்படும்” என்றும், ரோம் “தன் கையில் சூழ்ச்சியை வளர்ச்சியடையச் செய்வான்” என்றும் அடையாளப்படுத்தும் போது, முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் “கோபம் நிறைவேறும் வரைக்கும் செழித்தோங்கும்” அந்த “ராஜா” என்பது புறமத ரோமுக்கும் பாப்பரசர் ரோமுக்கும் பொதுவான ஒரு தீர்க்கதரிசனச் சிறப்பியல்பைச் சுட்டுகிறது என்று ஸ்மித் வாதிடுகிறார். பின்னர், முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் ரோமைப் பற்றிக் கூறப்படும் எந்தச் சிறப்பியல்புகளும் பாப்பரசர் அதிகாரத்தைக் குறிக்கவில்லை என்றும் அவர் வாதிடுகிறார்.

தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் கொள்ளையர்கள் ரோம் என்பதைக் குறிப்பதற்கு ஆதரவாக நாம் ஸ்மித்தை மேற்கோள்காட்டியுள்ளோம்; மேலும் பதினான்காம் வசனத்தில் காணப்படும் நான்கு தீர்க்கதரிசன பண்புகளில் ஒன்றாவது, ரோம் தம்மைத் தாமே உயர்த்திக்கொள்கிறது என்பதாகும்.

அந்தக் காலங்களில் தெற்கி ன் ராஜாவு க்கு வி ரோதமாக அநேகர் எழு ம்பு வர்; உன் ஜனத்தாரிலு ள்ள கொள்ளைக்காரரு ம் தரிசனத்தை நிலைநிறு த்து ம்படி தங்களை உயர்த்தி க்கொள்வர்; ஆனாலு ம் அவர்கள் வி ழு ந்து போவர். தானியேல் 11:14.

முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அரசனின் தன்மைகள் போப்பரசு அதிகாரத்தோடு ஒத்துப்போவதில்லை என்று ஸ்மித் வாதிடுகிறார்; இருப்பினும், அதற்கு முன்பு பதினான்காம் வசனத்தில் தன்னை உயர்த்திக்கொள்வது ரோமமே என்று அவர் ஆதரித்திருந்தார். ஆயினும் முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்திலுள்ள அந்த அரசன் "தன்னை உயர்த்திக்கொள்வான்." முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்திலேயே அதே அரசன் "தேவர்களின் தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான காரியங்களைப் பேசுவான்." தானியேலில் போப்பரசு அதிகாரம் "உன்னதமானவருக்கு விரோதமாக பெருமையான வார்த்தைகளைப் பேசும்"; வெளிப்படுத்தின புத்தகத்திலும் போப்பரசு அதிகாரம் உன்னதமானவருக்கு விரோதமாக தூஷிக்கிறது.

அவனுக்கு பெருமையான காரியங்களையும் தேவதூஷணங்களையும் பேசும் ஒரு வாய் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் செயல்படுவதற்கான அதிகாரமும் அவனுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அவன் தேவனுக்கு விரோதமாக தேவதூஷணம் செய்யத் தன் வாயைத் திறந்து, அவருடைய நாமத்தையும், அவருடைய வாசஸ்தலத்தையும், வானத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களையும் தூஷித்தான். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:5, 6.

பாப்பரசரின் அதிகாரத்தைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசனக் குறிப்பும் முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் அடையாளங்காணப்படுகிறது.

அந்த அரசன் தன் சித்தம்போலச் செய்வான்; அவன் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தேவன்களுக்கும் மேலாகத் தன்னைப் பெரிதாக்கிக்கொண்டு, தேவாதி தேவனுக்கு விரோதமாக அதிசயமான வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; கோபக்கினம் நிறைவேறும் வரையில் அவன் செழிப்புறுவான்; ஏனெனில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது நிறைவேற்றப்படும். தானியேல் 11:36.

மனித விளக்கவுரையாசிரியர்கள் பலமுறை நம்பத்தகாதவர்களாக இருக்கின்றனர்; இருப்பினும், பாவத்தின் மனிதனைப் பற்றி அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இரண்டாம் தெசலோனிக்கேயரில் உரையாற்றியபோது, அவர் முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தையே மறுஉரையாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார் என்ற வெளிப்படையான சத்தியத்திற்கு அநேக அட்வென்டிஸ்ட் விளக்கவுரையாசிரியர்கள் சாட்சி அளிக்கின்றனர்.

யாரு ம் எந்த வகையி லு ம் உங்களை வஞ்சி க்காதபடி க்கு எச்சரிக்கையாயி ரு ங்கள்; ஏனெனில் மு தலி ல் வி சு வாசவி லகு தல்

வராமல், மேலும் பாவமனு ஷனாகிய, கேடி ன்கு மாரன் வெளிப்படாமல், அந்த நாள் வராது . அவன் தேவன் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும், வணங்கப்படுகிற எல்லாவற்றிற்கும் வி ரோதமாக இருந்து , தன்னை அவைகளின் மேலாக உயர்த்தி க்கொள்கிறவன்; அப்படியே அவன் தேவனைப்போல் தேவனுடைய ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து , தானே தேவன் என்று தன்னை வெளிப்படுத்துகிறான். 2 தெசலோனிகேயர் 2:2, 3.

முப்பத்தாறு ஆம் வசனம், "அவன் தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொண்டு, எல்லா தேவர்களினும் தன்னைப் பெரிதாக்கிக்கொள்வான்" என்று கூறுகிறது; அதேபோல் பவுல், "அந்த பாவமனுஷன், கேடின் மகன், வெளிப்படட்டும்; அவன் தேவன் என்று சொல்லப்படுகிறதிலும், வணங்கப்படுகிறதிலும் எல்லாவற்றின்மேலும் எதிர்த்து தன்னைத்தானே உயர்த்துகிறவன்" என்று கூறுகிறார். ஆகையால், முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தின் ராஜா, அதற்கு முன்பாக உள்ள வசனங்களில் விவாதிக்கப்படும் ராஜாவிலிருந்து வேறுபட்டவன் என்று கூறுவதற்கு ஸ்மித்துக்கு எந்தத் தீர்க்கதரிசன அதிகாரமும் இருந்ததில்லை என்பது தெளிவாகும். இலக்கண ரீதியாகவும், தன் தவறான பொருத்தத்தைச் செய்ய அவனுக்கு எந்த நியாயமும் இல்லை; மேலும், முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் பாப்பரச அதிகாரத்தின் எந்தச் சிறப்பியல்புகளும் இல்லை என்பதனால் தான் அவர் அப்படிச் செய்தார் என்ற அவரது கூற்று, தனிப்பட்ட விளக்கவுரையை நிலைநிறுத்துவதற்காக வேதவசனத்தை வற்புறுத்தித் திரித்ததாகும்.

தீர்க்கதரிசனத்தின் இன்னும் உறுதியான வார்த்தையும் எங்களுக்குள்ளது; இருள்மிக்க இடத்தில் ஒளிரும் விளக்கினிடத்தில் செவிகொடுக்கிறதுபோல், பகல் விடியும் வரையும், விடிவெள்ளி உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்கும் வரையும், அதற்குச் செவிகொடுக்கிறீர்களாயின் நன்றாயிருக்கும்: வேதவாக்கியத்திலுள்ள எந்தத் தீர்க்கதரிசனமும் ஒருவரது சொந்த விளக்கத்தினால் உண்டானதல்ல என்பதை முதலில் அறிந்துகொள்ளுங்கள். ஏனெனில் தீர்க்கதரிசனம் எந்தக் காலத்திலும் மனுஷனுடைய சித்தத்தினால் வரவில்லை; தேவனுடைய பரிசுத்த மனிதர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு பேசினார்கள். 2 பேதுரு 1:19-21.

லவோதி கேய அட்வென்டி சத்தி ன் ஆண்டு களெங்கும், ஸ்மி த்தி ன் பயன்பாடு சரியானதா தவறானதா என்று தாங்கள் கருதுகின்றார்களோ அதைப் பற்றி க்கருத்து தெரிவித்த பல அட்வென்டி ஸ்ட் இறையியலாளர்கள், போதகர்கள், மற்றும் எழுத்தாளர்கள் இருந்துள்ளனர். நீண்டகாலமாக மறைந்து போன ஆஸ்திரேலியப் போதகரான லூயி ஸ்வேர், ஸ்மி த்தி ன் பொய்யான தீர்க்கதரிசன மாதிரிக்கெதிராகத் தம் ஊழியத்தின்பெரும்பகுதியை செலவிட்டார். அவருடைய எதிர்ப்பிற்காரணம், நாற்பத்தி ஐந்தாம் வசனத்தில்தன்முடிவை அடையும்தான் ஸ்மி த்தி இறுதியில்துருக்கி என்று அடையாளப்படுத்தினார்

என்பது மட்டு மல்ல; ஸ்மி த்தி ன் கோட்பாட்டு மேடையே அர்மகெதோனைத் தவறாகப் பயன்படு த்து ம் வி ளக்கத்தையு ம் உரு வாக்கி யது . 1980-களில் அல்லது அதன் சு ற்று வட்டாரத்தி ல், ஒரு அட்வென்டி ஸ்ட் எழு த்தாளர் Adventists and Armageddon, Have we Misunderstood Prophecy? என்ற தலைப்பி ல் ஒரு நூ லை எழு தி யார். அந்த எழு த்தாளரின் பெயர் டொனால்ட் மான்செல்; அந்த நூ ல் இன்னு ம்கி டைக்கி றது .

மன்செல், முதல் உலகப்போருக்கும் இரண்டாம் உலகப்போருக்கும் முன்னின்ற வரலாற்றைப் பின்தொடர்ந்து ஆராய்ந்து, அந்த இரண்டு போர்களும் நெருங்கிவருவதாகக் கருதப்பட்டபோது, அட்வென்டிஸ்ட் சுவிசேஷப்பணியாளர்கள் ஆர்மகெத்தோனின் அறிகுறியாகவும் உலக முடிவின் அடையாளமாகவும், துருக்கி நேரடி எருசலேமுக்கு முன்னேறுவது பற்றிய ஸ்மித்தின் தவறான பயன்பாட்டை உபயோகிக்கத் தொடங்கினார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார். ஒவ்வொரு போரும் நெருங்கியபோதும், ஸ்மித்தின் குறைபாடுள்ள ஆர்மகெத்தோன் கருத்திலிருந்து பெறப்பட்ட அந்தச் சுவிசேஷப்பணியாளர்களின் தீர்க்கதரிசன வலியுறுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பல ஆத்துமாக்கள் அட்வென்டிஸ்ட் சபையின் உறுப்பினர் பதிவுகளில் சேர்க்கப்பட்டன என்பதை அவர் சபை உறுப்பினர் பதிவுகளின் மூலம் நிரூபிக்கிறார்.

எந்தப் போர் முடிந்தபோதிலும், ஸ்மித் உருவாக்கிய தீர்க்கதரிசன மாதிரியின் மூலம் அவர்கள் பெற்றிருந்தவர்களை விட, குறைபாடுள்ள முன்கூறல்கள் நிறைவேறாதபோது சபை அதிகமான உறுப்பினர்களை இழந்தது.

மில்லரைட் இயக்கத்தின் அடிப்படைச் செய்தியை ஸ்மித் நிராகரித்ததினாலும், தானியேல் புத்தகத்தின் முப்பத்தாறு முதல் நாற்பத்தைந்து வரையிலான வசனங்களைப் பற்றிய தன் தனிப்பட்ட விளக்கத்தை முன்னிறுத்தத் தயங்காதிருந்ததினாலும், ஸ்மித்தின் தர்க்கம் அக்கால நிகழ்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு தீர்க்கதரிசன மாதிரியை உருவாக்கியது.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடைசி வசனத்தில் தன் முடிவிற்கு வருகிற ராஜாவைப் பற்றிய ஸ்மித் மற்றும் ஜேம்ஸ் வைட் ஆகியோருக்கிடையேயான வாதத்தில், ஜேம்ஸ் வைட், ஸ்மித்தின் மணற்பாங்கான தீர்க்கதரிசன அஸ்திவாரத்தைச் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்திய ஒரு தர்க்கத்தை முன்வைத்தார். "தீர்க்கதரிசனம் வரலாற்றை உருவாக்குகிறது; ஆனால் வரலாறு தீர்க்கதரிசனத்தை உருவாக்குவதில்லை" என்று வைட் போதித்தார்.

இரு உலகப் போர்களு க்கு ம் மு ன்பாகச் செயல்பட்ட அட்வென்டி சத்தி ன் சு வி சேஷப் பி ரசங்கி கள், வளர்ந்து கொண்டி ரு ந்த வரலாற்றை பயன்படு த்தி ஸ்மி த்தி ன் கு றைபாடு ள்ள அர்மகெதோன் தீ ர்க்கதரிசன

மாதி ரியை மு ன்வைத்தனர்; போர்களை மு ன்னிட்டு மி கு ந்த
ஆசீ ர்வாதமு ள்ளதெனத் தோன்றி ய அவர்களு டைய அந்தப் பணி, அந்தத்
தீ ர்க்கதரிசன மாதி ரி தனிப்பட்ட வி ளக்கத்தி ன் மேல்
அடி ப்படைகொண்டது என்பது வெளிப்படு த்தப்பட்டபோது , இறு தி யி ல்
நிகர இழப்பை உண்டாக்கி யது .

பொய்த்தீர்க்கதரிசிகளைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; அவர்கள்
உங்களிடத்தில் ஆட்டுத்தோலை உடுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்;
ஆனால் உளுக்குள் அவர்கள் கொடிய பேராசையுள்ள
ஓநாய்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கனிகளினாலே நீங்கள்
அவர்களை அறிவீர்கள். முள்ளிலிருந்து திராட்சைப்பழங்களைப்
பறிப்பார்களோ? களைகளிலிருந்து அத்திப்பழங்களைச்
சேகரிப்பார்களோ? அவ்வாறே, நல்ல மரமெல்லாம் நல்ல கனியைக்
கொடுக்கும்; கெட்ட மரமோ தீய கனியைக் கொடுக்கும். நல்ல மரம் தீய
கனியைக் கொடுக்க முடியாது; கெட்ட மரமும் நல்ல கனியைக்
கொடுக்க முடியாது. நல்ல கனியைக் கொடுக்காத மரமெல்லாம்
வெட்டப்பட்டு அக்கினியிலே போடப்படும். ஆகையால், அவர்களுடைய
கனிகளினாலே நீங்கள் அவர்களை அறிவீர்கள். மத்தேயு 7:15-20.

முப்பத்தாறு ஆம் வசனத்தில் வரும் ராஜாவைப் பற்றிய ஒரு தனிப்பட்ட
தீர்க்கதரிசன மாதிரியை முன்னிறுத்த ஸ்மித் காட்டிய தயக்கம் இல்லாத
மனப்பான்மை, ஆறாம் வாதையையும் ஆர்மகெத்தோனையும் தவறாகப்
பொருள்படுத்தும் விளைவையும் உண்டாக்கியது.

ஆறாம் தூதன் தன் கோப்பையை மகா நதியான யூபிராத்தீஸின் மேல்
ஊற்றினான்; அப்பொழுது கிழக்கிலிருந்து வரும் ராஜாக்களுக்கு வழி
ஆயத்தமாகும்படியாக அதன் நீர் வறண்டு போயிற்று. மேலும்,
நாகத்தின் வாயிலிருந்தும், மிருகத்தின் வாயிலிருந்தும், கள்ளத்
தீர்க்கதரிசியின் வாயிலிருந்தும், தவளைகளைப் போன்ற மூன்று
அசுத்த ஆவிகள் வெளிவருவதைக் கண்டேன். ஏனெனில் அவைகள்
அற்புதங்களைச் செய்கிற பிசாசுகளின் ஆவிகள்; அவைகள்
சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய மகா நாளின் யுத்தத்திற்காக
பூமியின் ராஜாக்களினிடத்துக்கும் உலகமெங்கும் உள்ள
ராஜாக்களினிடத்துக்கும் சென்று, அவர்களை ஒன்றுகூட்டுகின்றன.
இதோ, நான் கள்ளனைப்போல் வருகிறேன். விழித்திருந்து, தன்
ஆடைகளை காத்துக்கொள்கிறவன் பாக்கியவான்; இல்லையெனில்
அவன் நிர்வாணனாய் நடக்க, அவர்கள் அவன் அவமானத்தைப்
பார்ப்பார்கள். எபிரெய மொழியில் அர்மகெதோன் என்று
சொல்லப்படும் இடத்திற்குள் அவர்களை ஒன்றுகூட்டினான்.
வெளிப்படுத்தல் 16:12-16.

நாம் மு ன்னதாகக் கு றி ப்பி ட்டது போல், ஆறாம் வாதை மனித
கி ரு பைக்காலம் மு டி வடைந்த பி ன்பு வரு கி ருது ; ஆகையால், "உன்
வஸ்தி ரங்களை காத்து க்கொள்" என்று உள்ள எச்சரிக்கை, மி காயேல்
எழு ந்தரு ளி மனித கி ரு பைக்காலம் மு டி வடைந்து மு தலாம் வாதை

ஆரம்பிக்கு ம்முன்னர்நிகழு ம் ஒரு சோதனைக்குரியவிவகாரத்தைக் குறித்திருக்கவேண்டும. ஆறாம்வாதை,வி ரைவில்வரவிருக்கு ம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச்சட்டத்தின்சமயத்தில்தொன்றுகூடு ம்மு ம்மடங் ஐக்கியமாகியவலுசர்ப்பத்தின்,மிருகத்தின்,மற்று ம் பொய்த்தீர்க்கதரிசியின்செயல்பாடுகளைஅடையாளப்படுத்துகிறது. அந்தமு ம்மடங்கு ஐக்கியமேநவீனரோமமாகு ம்;மேலு ம்நவீன ரோமத்தின்அந்தமு ம்மடங்கு ஐக்கியத்தைஅடையாளப்படுத்துகிறது. வசி ன்னம், "தரிசனத்தைநிலைநிறுத்து ம்படிதங்களைஉயர்த்திக்கொண்டு " "விழு கிற" "உன் ஜனங்களிலுள்ள கொள்ளைக்காரர்" ஆவர்.

ஆறாம்வாதையின் எச்சரிக்கைசரியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படும்போது, ஒரு ஆத்துமாதன் ஆடைகளைகாத்துக்கொள்ள முடியும்; ஆனால்அது நிராகரிக்கப்படுமானால், அது ஒரு ஆத்துமாவைநிர்வாணமாக விட்டுவிடும்; இதுலவோதிக் கேயனின் ஐந்து பண்புகளில் ஒன்றாகும். அந்த எச்சரிக்கையை நிறுவும் சின்னம், தங்களை உயர்த்திக்கொள்ளுகிற உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்களே; அவர்கள் இறுதியில் வீழ்ச்சியடைவார்கள். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு அந்தத் தரிசனம் இல்லையெனில், அவர்கள் அழிவார்கள் என்று சாலொமோன் கூறினான்.

தரிசனம் இல்லாத இடத்தில் மக்கள் அழிந்துபோகிறார்கள்; ஆகிலும் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான். நீதிமொழிகள் 29:18.

எபிரேய மொழியில் "perish" என்ற சொல்லின் பொருள் "நிர்வாணமாக்குதல்" என்பதாகும்; மேலும், யோவான் இவ்வாறு பதிவு செய்தார்: "விழித்திருந்து தன் வஸ்திரங்களை காத்துக்கொள்கிறவன் பாக்கியவான்; அவன் நிர்வாணமாய் நடக்காமல், அவர்கள் அவனுடைய அவமானத்தைப் பார்க்காதபடிக்கு" (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 16:15). வடக்கு இராஜாவைப் பற்றிய விஷயத்தில் ஸ்மித் தவறாக இருந்தார்; அந்தப் பொய்யான தீர்க்கதரிசன அஸ்திவாரம், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் நிர்வாணத்தை உண்டாக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாட்டை அவர் உருவாக்குவதற்கு வழிவகுத்தது; அந்த நிர்வாணம், கர்த்தருடைய வாயிலிருந்து உமிழப்பட்ட லவோதிக் கேயர்களின் ஒரு அடையாளமாகும்.

வடக்கின் ராஜாவைப் பற்றிய தன்புதிய தவறான அடையாளப்படுத்தலை தீர்க்கதரிசினியின் கணவரான ஜேம்ஸ் வைட்டுக்கு எதிராகவாதிடுவதில் ஸ்மித்துக்கு எந்தத் தடையு மில்லை. அட்வென்டிஸ்ட் வரலாற்றாசிரியர்களு ம், சகோதரிவைட்டு ம், அவர்களுக்கிடையேயான புகழ்பெற்ற கருத்து வேறுபாட்டைப்பதிவு செய்கிறார்கள். தானியேல் பதினொன்றில் வடக்கின் ராஜாவால் யார் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டார் என்பதைக் குறித்ததங்களுடைய கருத்து வேறுபாடு பொது மக்கள் அரங்கிற்குக்கொண்டு செல்ல அனுமதித்ததற்காக எல்லைவட்ட, தனது கணவரையு ம் ஸ்மித்தையு ம் கடிந்து கொண்டார். 1844 ஆம் ஆண்டின் மகா ஏமாற்றத்திற்குப்பிறகான

மு தல் அட்வென்டி ஸ்ட் வெளியீ ட்டி லேயே, ஜேம்ஸ் வைட் இவ்வாறு எழு தி னார்:

"1844 ஆம் ஆண்டின் 7ஆம் மாதத்தில், இயேசு எழுந்து, கதவை அடைத்து, தம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுவதற்காக நாட்களினால் பழமையானவரிடத்தில் வந்தார் என்பதை நான் முழுமையாக நம்புகிறேன். லூக்கா 13:25; மத்தேயு 25:10; தானியேல் 7:13,14 ஆகியவற்றைப் பார்க்கவும். ஆனால் தானியேல் 12:1-இல் கூறப்படும் மிகாயேலின் எழுந்துநின்றல், வேறொரு நோக்கத்திற்காகிய வேறொரு நிகழ்வாகத் தோன்றுகிறது. 1844-இல் அவர் எழுந்தது கதவை அடைத்து, தம்முடைய ராஜ்யத்தையும் ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தையும் பெறுவதற்காக தம் பிதாவினிடத்தில் வருவதற்காக இருந்தது; ஆனால் மிகாயேலின் எழுந்துநின்றல் என்பது, அவர் ஏற்கனவே உடையுள்ள தம்முடைய அரச அதிகாரத்தைத் துன்மார்க்கரின் அழிவிலும் தம் ஜனங்களின் விடுதலையிலும் வெளிப்படுத்துவதற்காகும். தானியேல் 11ஆம் அதிகாரத்தில் கூறப்படும் கடைசி அதிகாரம் தன் முடிவுக்கு வந்து, அவனுக்கு உதவுகிறவர் ஒருவரும் இல்லாத காலத்திலே, மிகாயேல் எழுந்துநிற்க வேண்டும். இந்த அதிகாரமே தேவனுடைய உண்மையான சபையை மிதித்தடிக்கும் கடைசியானது; மேலும் உண்மையான சபை இன்னும் மிதிக்கப்பட்டும், சகல கிறிஸ்தவ உலகத்தினாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டும் இருக்கிறபடியால், அந்தக் கடைசி ஒடுக்குமுறை அதிகாரம் இன்னும் 'தன் முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை' என்பது விளங்குகிறது; ஆகையால் மிகாயேலும் இன்னும் எழுந்துநிற்கவில்லை. பரிசுத்தவான்களை மிதித்தடிக்கும் இந்தக் கடைசி அதிகாரம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:11-18-இல் காண்பிக்கப்படுகிறது. அவனுடைய எண் 666 ஆகும்." James White, A Word to the Little Flock, 8.

"தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் உள்ள கடைசி வல்லமை" என்ற பொருளைப் பற்றிய தன் எனப்படுகிற "புதிய வெளிச்சத்தை" ஸ்மித் அறிமுகப்படுத்தியபோது, ஜேம்ஸ் வைட், ஸ்மித்தின் அந்தப் பயன்பாட்டை புதிய வெளிச்சமாக அல்ல, அஸ்திவாரங்கள்மீதான ஒரு தாக்குதலாகவே கண்டார். தானியேல் பதினொன்றில் வடக்கின் ராஜாவாக ரோமைக் குறித்து உரியாஸ் ஸ்மித் மற்றும் ஜேம்ஸ் வைட் இடையே நிகழ்ந்த அந்த சர்ச்சை, குறிப்பிட்ட பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது; தீர்க்கதரிசனத்தின் மாணவர்களாகிய நாம், ரோமின் சின்னத்தைச் சார்ந்த அட்வென்டிஸ்ட் வரலாற்றின் பிற சர்ச்சைகளுடன் அவற்றை ஒன்றுசேர்த்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அந்த பண்பு களில் ஒன்றாக, தனிப்பட்ட வி ளக்கத்தை அறி மு கப்படு த்து தல் இரு க்கி றது . இன்னொரு பண்பாக, அந்தத் தனிப்பட்ட வி ளக்கத்தைப் பயன்படு த்து வது எளிய இலக்கணத்தை வளைத்து ப் பொரு ள்படு த்து வதைத் தேவைப்படு த்து கி றது ; ஏனெனில், மு ப்பத்தாறாவது வசனத்தி லு ள்ள ஒவ்வொரு தீ ர்க்கதரிசனப் பண்பு ம்

ரோமைக்கே உரையாடு கி றது என்பதை ஸ்மி த் பு றக்கணித்ததோடு மட்டு மல்லாமல், மு ற்தைய பகு தி யி ல் சி த்தரிக்கப்பட்ட அதே ராஜாவே மு ப்பத்தாறாவது வசனத்தி லு ள்ள ராஜாவாக இரு க்க வேண்டு ம் என்று இலக்கண அமைப்பு கோரு கி றது என்பதையு ம் அவர் பு றக்கணித்தார்.

மற்றொன்று என்னவெனில், அந்தத் தனிப்பட்ட விளக்கம் அடிப்படைச் சத்தியங்களை நிராகரிப்பதாக இருந்தது. மற்றொன்று, அது தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியின் அதிகாரத்தை நிராகரிப்பதைக் குறிக்கிறது. இன்னொரு பண்பாக, ரோமைக் குறித்த முதல் தவறான கருத்து, மனிதருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கிருபைக்காலம் முடிவுறுதலை அணுகும்போது அவன் தன் வஸ்திரங்களை காத்துக்கொள்ள முடியாதபடியாக்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசன மாதிரிக்கே வழிநடத்தும். மற்றொன்று, அவன் தனது தனிப்பட்ட விளக்கத்தை வெளிப்படையாகப் பரப்பத் தயாராயிருந்தான் என்பதாகும். மற்றொன்று, அந்தத் தனிப்பட்ட விளக்கம் மாறாத வகையில் "புதிய ஒளி" என்று அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வெல்லா அம்சங்களும் "உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரர்" பற்றிய தற்போதைய விவாதத்திற்குள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

"உன் ஜனத்தின் கொள்ளைக்காரரை" அடையாளப்படுத்திய ரோமாவின் முதல் விவாதத்தால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்ட ரோமாவின் கடைசி விவாதம், உரையா ஸ்மித்தும் ஜேம்ஸ் வைட்டும் சம்பந்தமான விவாதத்தின் தீர்க்கதரிசன வரியுடன் ஒன்றிணைக்கப்படும் போது, ஒரு தரப்பு அடித்தளச் சத்தியத்தை நிராகரிக்கும் தனிப்பட்ட விளக்கத்தின் மீது தங்களுடைய தீர்க்கதரிசன மாதிரியை அமைத்துக்கொள்வார்கள் என்பதை நாம் காண்போம்.

அடிப்படையான சத்தியங்களை நிராகரிப்பது, அவற்றை மிகத் திடமாகப் பாதுகாக்கும் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியின் அதிகாரத்தையும் தானாகவே நிராகரிப்பதைக் குறிக்கிறது. அந்தக் குழுவினர், அந்தப் போதனை உலகமெங்குமுள்ள தேவனுடைய மக்கள்மேல் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கம் குறித்து எத்தகைய கவலைகள் எழுப்பப்பட்டாலும் பொருட்படுத்தாமல், தங்களுடைய கருத்தை வெளிப்படையாக முன்வைக்கவும் மனமாயிருப்பார்கள்.

1844-க்கு உடனடியாகப் பிறகு, அட்வென்டிசத்தின் முதல் தலைமுறையில், ரோமைப்பற்றிய மற்றொரு சர்ச்சை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்தச் சர்ச்சை தொடர்ந்து கிளர்ச்சியூட்டப்பட்டுக் கொண்டே வந்து, அட்வென்டிசத்தின் மூன்றாம் தலைமுறையில் அந்தத் தவறான கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரையில் நீடித்தது. இப்போது நாம் "வரி மேல் வரி" என்ற மாதிரியில் ஆராய்ந்து வருகிற ஆறு கோடுகளில் நான்காவதாக "அன்றாடம்" குறித்த இந்தச் சர்ச்சையை நாம் பரிசீலிப்போம்.

ஆனால், ரோமி ன் சர்ச்சைகளின் நான்காவது கோட்டைப்
எடு த்து ரைப்பதற்கு மு ன்பு , மு ந்தையகட்டு ரையி ல்தானியேல்
பதி னோராம் அதி காரத்தி ன் பத்தாவது வசனத்தை நாம் அணு கி யபோது
"பத்தாவது வசனமு ம் லேவி யராகமம் இரு பத்தாறு அதி காரத்தி ன் 'ஏழு
காலங்களை' மறைக்கப்பட்ட வரலாறு டன் நேரடி யாக இணைக்கி றது ;
ஆனால் அந்தச் சத்தி யத்தி ன் அந்தக் கோடு , இங்கு நாம் மு ன்வைக்கி ற
பொரு ளின் வரம்பி ற்கு வெளியேயு ள்ளது " என்று நாம் கு றி ப்பி ட்டதை
நினைவி ல் கொள்ள வேண்டி யது அவசி யமாகு ம்.

1863 ஆம் ஆண்டில் "ஏழு காலங்களை" நிராகரிப்பதில் உரையா ஸ்மித்
தலைவராக இருந்தார். அந்த விஷயத்தைப் பற்றிய கட்டுரைகளில்
முன்வைக்கப்பட்டிருந்த அந்தப் பொருள்மீது அறிவின் அதிகரிப்பையும்
அவர் நிராகரித்தார்; அந்தக் கட்டுரைகள் ஹைரம் எட்சன் எழுதியவையாக
இருந்து, 1856 ஆம் ஆண்டில் Review-இல் வெளியிடப்பட்டன. "ஏழு
காலங்களை" முன்வைத்த ஒரு இயக்கத்துடன் ஸ்மித்
தொடர்புடையவராயிருந்தும், பின்னர் அதே பொருள்மீது வந்த அறிவின்
அதிகரிப்பை நிராகரித்ததும் குறித்த விளைவுகள், வடக்கின் ராஜாவைப்
பற்றிய பொருளில் தாம் புதிய வெளிச்சம் என்று கூறியதை ஸ்மித்
அறிமுகப்படுத்தியதின் பண்புகள் என்ற தலைப்பிற்கும் அப்பாற்பட்டவை;
ஆனால் ரோமைக் குறித்த அட்வென்டிஸ்ட் விவாதங்களின் வரிசையைப்
பற்றிய எங்களது மேலோட்டப் பார்வையை முடிக்கும் போது, தானியேல்
பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பத்தாம் வசனத்தின்
முக்கியத்துவத்திற்கும், மேலும் 1856 ஆம் ஆண்டில் "ஏழு காலங்கள்" குறித்த
அறிவின் அதிகரிப்புடன் வந்த லவோதிக் கேயச் செய்தியை ஸ்மித்
நிராகரித்தது எதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்பதற்கும் நாம் மீண்டும்
திரும்புவோம்.

"முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் தூதர்களின் செய்திகளைக் குறித்த
எங்கள் விசுவாசம் சரியானதாக இருந்தது. நாம் கடந்து வந்துள்ள
மகத்தான அடையாளக் கற்கள் அசையாதவையாக உள்ளன. நரகத்தின்
படைகள் அவற்றை அவற்றின் அஸ்திவாரத்திலிருந்து பிடுங்கி எறிய
முயற்சித்தும், தாங்கள் வெற்றி பெற்றுவிட்டோம் என்ற எண்ணத்தில்
களித்தாலும், அவர்கள் வெற்றி பெறுவதில்லை. இந்தச் சத்தியத்தின்
தூண்கள் நித்திய மலைகளைப்போல் உறுதியாக நிற்கின்றன;
மனிதரின் எல்லா முயற்சிகளும் சாத்தானும் அவனது படைகளும்
இணைந்து செய்யும் எல்லா முயற்சிகளாலும் கூட அவை
அசைக்கப்படுவதில்லை. நாம் அதிகமாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியும்;
மேலும் இவ்விஷயங்கள் அப்படியே உள்ளனவா என்று காண
வேதாகமங்களை நாம் இடையறாது ஆராய்ந்து கொண்டிருக்க
வேண்டும்." Evangelism, 223.

"தீ ர்க்கதரிசன வரலாற்றி ல் நாம் எங்கே நிற்கி றோம் என்பதை
எங்களு க்கு க் காட்டு ம் சத்தி யத்தி ன் மகத்தான அடையாளக் கற்கள்
மி கு ந்த கவனத்து டன் காக்கப்பட வேண்டு ம்; அவை

இடி த்தழி க்கப்படாமல், உண்மையான ஒளியைவிட குழப்பத்தையே உண்டாக்கு ம் கோட்பாடு களால் மாற்றிப் போடப்படாதிருக்க வேண்டு ம்." Selected Messages, book 2, 101, 102.

"இந்த நேரத்தில், பரிசுத்தஸ்தலப் பொருளைச் சார்ந்த எங்கள் விசுவாசத்தைத் தளர்த்துவதற்காக பல முயற்சிகள் செய்யப்படும்; ஆனால் நாம் சஞ்சலப்படக் கூடாது. எங்கள் விசுவாசத்தின் அஸ்திவாரங்களில் ஒரு ஊசியளவும் அசைக்கப்படக் கூடாது. சத்தியம் இன்னும் சத்தியமாயே இருக்கிறது. நிச்சயமற்றவர்களாகிவிடுகிறவர்கள் தவறான கோட்பாடுகளுக்குள் சறுக்கிச் செல்வார்கள்; இறுதியில், சத்தியம் எது என்பதைப் பற்றிய நாம் முன்பே பெற்றிருந்த ஆதாரங்களையே அநம்பிக்கையுடன் காணும் நிலைக்குத் தங்களை அடைந்தவர்களாக இருப்பார்கள். நாம் திசைதவறாதிருக்க, பழைய அடையாளக்குறிகள் காக்கப்பட வேண்டும்." Manuscript Releases, volume 1, 55